

Sobota 29. apríla 2017

Piesne: ES č. 325, 233

Text: Iz 43, 14 – 21

„Ja, Hospodin, som váš Svätý, Stvoriteľ Izraela, váš kráľ.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

V prečítaných slovách je uistenie, že Boh vracia ľudu právo na jedinečnú existenciu, zachraňuje ho z biedy, v ktorej sa nachádza. Izrael patrí Bohu. Keď čítame Starú zmluvu a premýšľame nad dejinami izraelského národa, vidíme, že tento ľud sa snaží nasledovať svojho Boha, ale stále znova a znova sa od Neho odvracia. Božie požiadavky sa Izraelcom neraz zdajú nezmyselné, a preto sa uberajú vlastnou cestou. Boh ich rozhodnutia rešpektuje a nikam ich násilím netlačí. Stále ide s nimi – keď si už raz vybral tento národ, nehodlá ho opustiť. Je teda nielen jeho Stvoriteľom, ale aj Spasiteľom. To, že Pán Boh stále je s vyvoleným ľuďom, nám prezrádzajú slová textu: *„Kvôli vám posielam do Babylonu...“* Teda Hospodin do slávneho Chaldejska posielal ďalšie veľmoci – Peržanov a Médov, ktorí nemajú nič spoločné s Izraelom. Týmto činom však naznačuje, že On je Pánom nad všetkými národmi, má moc poslať ich, kamkoľvek chce, a spraviť čokoľvek, čo je v Jeho vôli. Prorok vo svojej vízii vidí Kýrovu armádu, ktorá dobýva Babylon. Zároveň hovorí, že Peržania tam boli poslaní Hospodinom pre dobro Izraela. Boh teda do Babylonu poslal nástroj nápravy – Kýra s jeho armádou, aby zrútil „všetky závory“. Izaiáš o Božej moci v ďalších veršoch hovorí v detailoch, kde si môžeme všimnúť narážku na prechod Izraelcov cez Červené more počas exodu (cesta, more, chodník, vody, vozy, kone, siláci...). Deje, v ktorých Pán Boh Izraelu ukázal svoju moc, sú veľkolepé, učíme sa ich, hovoríme o nich, obdivujeme ich, ale viac je to, keď si dennodenne uvedomujeme, že Božia moc sa nemení, ale je nám dokonca vyjavená ešte vo väčšej sile a láske. Veď Božia láska k nám nenarazila na žiadne hranice. On obetoval za nás, za našu záchranu, to najvzácnejšie – svojho Syna Ježiša Krista. Vyslobodenie Izraelcov z Babylonu je paralelou k vyslobodeniu všetkých národov z hriechu Ježišom Kristom. A preto len *„Jemu, Kráľovi vekov, nesmrteľnému, neviditeľnému, jedinému [múdremu] Bohu česť a sláva na veky vekov“* (1Tim 1, 17). Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši Kriste, Ty, Kráľ vekov, velebím Tvoje meno, lebo Tvoja pravica vždy dokázala silu. Hoci som úbohý hriešnik, ani mňa si nezavrhol, ale priznal si sa ku mne, vytrhol si ma z hriechu a zo zahynutia a postavil si ma do svojej služby. Viem, že nie som hodný toľkého Tvojho záujmu, Tvojej milosti, preto Ťa prosím, pomôž mi v Tvojej milosti, viere, láske stále žiť ako nové stvorenie, ktoré len Tebe vzdáva česť a slávu naveky. Amen.

Mgr. Dušan Saják, zborový farár v Evanjelickom a. v. slovenskom cirkevnom zbore v Iloku, Chorvátsko